

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoSr/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117223288
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7117223288.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členiek senátu JUDr. Evy Feťkovej a Mgr. Zuzany Čisovskej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843 proti žalovaným: 1. F. K., nar. XX.X.XXXX, bytom v M., t.č. R. S. XX, E., O., zast. JUDr. Milanom Slobodníkom, advokátom so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, 2. U. K., nar. X.X.XXXX, bytom v M., B. XX, zast. JUDr. Jurajom Uhrinom, advokátom so sídlom v Košiciach, Hviezdoslavova 7, 3. Ľ. B., nar. XX.XX.XXXX, zomr. X.X.XXXX, naposledy bytom v M., L. XX, o zaplatenie 11.343,31 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I z 13. novembra 2018 č.k. 12Csr/1/2017-233

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku pod č. III. a IV.

II. P r i z n á v a žalovaným v 1. a 2. rade proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozsudku rozhodol v tomto znení:

I. Konanie proti žalovanému v 3. rade zastavuje.

II. Vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanému v 3. rade súd stranám náhradu trov konania nepriznáva.

III. Žalobu zamieta.

IV. Priznáva žalovaným v 1. a 2. rade proti žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100%. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa pôvodnou žalobou zo dňa 20.12.2010 domáhal pred stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaných v 1. až 3. rade k zaplateniu dlžnej sumy 11 343,31 eur s príslušenstvom. Okresný súd Košice I rozsudkom č.k. 12C/7/2014-193 zo dňa 15.11.2016 zrušil rozhodcovský rozsudok stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie sp. zn. II/2011-1013 vydaný dňa 23.10.2013 rozhodcom U.. P. B.. Zároveň rozhodol o tom, že o návrhu žalovaného (v tomto prípade žalobcu) v rozsahu uvedenom v návrhu na začatie konania podanom v rozhodcovskom konaní rozhodne súd v samostatnom konaní. Keďže súd zrušil rozhodcovský rozsudok, z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, pokračoval v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe doručenej rozhodcovskému súdu. V žalobe žalobca uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka zo dňa 22.10.2008 uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a. s. a žalobcom ako postupníkom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Slovenská sporiteľňa a. s. a žalovaný v 1. a v 2. rade uzatvorili dňa 23.08.2004 zmluvu o splátkovom

úvere číslo 0575876863, na základe ktorej poskytla žalovaným v 1. a v 2. rade úver vo výške 150 000,- Sk (4 979,09 eur) za účelom rekonštrukcie bytu. Podmienky čerpania úveru, účel úveru, spôsob, výška a termíny splácania úveru zabezpečenie úveru, podmienky pri neplnení a ďalšie náležitosti boli uvedené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré boli súčasťou zmluvy. Žalovaný v 3. rade prevzal na seba ručiteľský záväzok na základe uzatvorenej dohody o ručení zo dňa 23.08.2004. Slovenská sporiteľňa, a.s. listom zo dňa 28.10.2008 oznámila žalovaným postúpenie pohľadávky z predmetnej zmluvy na žalobcu. Ku dňu postúpenia bola výška dlžnej sumy 11 343,31 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný v 1. a v 2. rade neplnil záväzky úveru riadne a včas, žalobca ich (všetkých troch žalovaných) pokusom o zmier dňa 3.12.2010 vyzval na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu predstavovala sumu 13 445,41 eur, ktorá pozostávala z istiny 6 738,10 eur, zmluvného úroku 2 102,10 eur, riadneho úroku 17,49 eur a úroku z omeškania vo výške 4 587,72 eur. Žalobca si v konaní uplatnil zákonný úrok z omeškania od 23.10.2008, teda odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, resp. po dni riadnej splatnosti úveru podľa výpisu z účtovných kníh.

3. Súd prvej inštancie vec z uznesenia Okresného súdu Košice I č.k. 24D/367/2014-29 zo dňa 22.9.2014, mal za preukázané, že dedičské konanie po poručiteľovi L. B. (žalovaný v 3. rade), zomrelom XX.X.XXXX, bolo zastavené z dôvodu, že poručiteľ nezanechal majetok a preto s poukázaním na § 62, § 63 ods. 1 a 2 CSP konanie proti žalovanému v 3. rade zastavil a o náhrade trov žalovaného v 3. rade rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP tak, že stranám náhradu trov konania nepriznal.

4. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalovaný v 1. rade vzniesol námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore, pretože žalobca sa nikdy nestal v súvislosti so zmluvou o splátkovom úvere číslo 0575876863 veriteľom žalovaného v 1. rade, ale veriteľom naďalej zostala Slovenská sporiteľňa, a. s.. Mal za to, že predložená zmluva o postúpení pohľadávok je absolútne neplatným právnym úkonom, z dôvodu rozporu so zákonom. Argumentoval tým, že Slovenská sporiteľňa, a. s. chcela zmluvou o postúpení pohľadávok číslo 0292/1523/2008/1CE zo dňa 22.10.2008 postúpiť na žalobcu pohľadávky, ktoré v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok ešte neboli splatné. Podľa zmluvy o splátkovom úvere číslo 0575876863 bola konečná splatnosť úveru dňa 10.08.2009 pričom Slovenská sporiteľňa, a. s. nepristúpila k zosplateniu celého úveru. K uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávok došlo už dňa 22.10.2008, teda takmer rok pred konečnou splatnosťou úveru. Takýto postup je v rozpore s § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok, teda ku dňu 22.10.2008, podľa ktorého môže banka, ak aj napriek písomnej výzve jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. K postúpeniu pohľadávok však môže dôjsť iba v prípade, ak sú pohľadávky v čase postúpenia splatné. V tejto súvislosti žalovaný v 1. rade poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vo veci 1Cdo/147/2017, v ktorom zaujal stanovisko, že postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s ust. § 92 ods. 8 (v tom čase ods. 7) zákona o bankách je neplatným právnym úkonom. Keďže na základe neplatného postúpenia pohľadávky sa žalobca nestal vo vzťahu ku žalovaným veriteľom, jeho aktívna vecná legitímácia na podanie žaloby v tomto konaní absentuje.

5. Žalovaný v 1. rade okrem námietky nedostatku vecnej legitímácie na podanie žaloby vzniesol proti uplatnenému nároku aj námietku premlčania, pretože od splatnosti jednotlivých splátok úveru až do podania návrhu na začatie konania uplynula trojročná premlčacia lehota prinajmenšom vo vzťahu k splátkam a ich príslušenstvu, ktoré sa stali splatnými do dňa 20.12.2007. Žalovaná v 2. rade uviedla, že sa stotožňuje s právnym názorom žalovaného v 1. rade, navrhla žalobu zamietnuť a zaviazat žalobcu na náhradu trov právneho zastúpenia. Žalovaná v 2. rade navyše uviedla, že ona vzniknutý dlh nespôsobilá, z poskytnutých peňazí nevidela ani cent, všetky peniaze spotreboval žalovaný v 1. rade. Do pripojeného spisu Okresného súdu Košice I sp. zn. 12C/7/2014 bol predložený rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave sp.zn. II/2011-1013 zo dňa 23.10.2013 vydaný rozhodcom U. P. B., ktorým bola žalovaná v 2. rade zviazaná spoločne a nerozdielne so svojím vtedajším manželom F. K. zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku 11.343,31 eur s príslušenstvom. Spolu s nimi bol ako žalovaný v 3. rade zviazaný uvedenú sumu zaplatiť ako ručiteľ aj L. B.. Do spisu bola doložená Zmluva o splátkovom úvere číslo 0575876863 uzatvorená dňa 23.8.2004 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom a dlžníkmi F. K. a U. K., na základe ktorej im bol poskytnutý spotrebný úver na investície do nehnuteľností vo výške 150.000,- Sk (4.979,09 eur) za účelom rekonštrukcie bytu. Úver bol poskytnutý s úrokovou sadzbou 10,30 % ročne na dobu od 10.9.2004 do 10.8.2009. V článku V. bod 2 dlžníci vyhlásili,

že sa oboznámili so Všeobecnými obchodnými podmienkami veriteľa, súhlasili s nimi a zaviazali sa ich dodržiavať. Súčasne vyhlásili, že sa oboznámili so Sadzobníkom a súhlasili s ním, pričom pre účely zmluvy sa Všeobecné obchodné podmienky rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané veriteľom s účinnosťou od 1.8.2002. V článku V. bod 3 Zmluvy sa dohodli, že všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí. Priložené boli Všeobecné obchodné podmienky v znení dodatku č. 1 zo dňa 1.1.2003 a dodatku č. 2 zo dňa 30.9.2003. Ako bod 18 Všeobecných obchodných podmienok bola dohodnutá rozhodcovská doložka. Predložená bola aj Dohoda o ručení uzatvorená medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom a Ľ. B. ako ručiteľom ku vyššie uvedenej úverovej zmluve. Dohoda o ručení bola podpísaná dňa 23.8.2004. Predložená bola aj Dohoda o zabezpečení úveru životným poistením, ktorú dňa 23.8.2004 uzatvorila Slovenská sporiteľňa, a.s. a F. K.. Predložená bola fotokópia doručky, ktorou bolo preukázané, že U. K. prevzala rozhodcovský rozsudok dňa 12.12.2013, F. K. neprevzal rozhodcovský rozsudok v odbernej lehote a Ľ. B. neprevzal rozhodcovský rozsudok v odbernej lehote. EOS KSI Slovensko, s.r.o. do spisu doložil aj výzvu rozhodcovského súdu na doručenie žalobnej odpovede, ktorú adresoval U. K., F. K. R. Ľ. B.. K tomu pripojil fotokópie doručení, ktorými preukázal, že U. K., F. K., ako aj Ľ. B. neprevzali výzvy v odbernej lehote, pričom tieto im boli doručované na ich adresy trvalého bydliska. K tomu pripojil aj samotný návrh na začatie konania pred Stálym rozhodcovským súdom o zaplatenie 11.343,31 eur, ktorý bol Stálemu rozhodcovskému súdu Slovenskej bankovej asociácie doručený dňa 23.12.2010. Do spisu doložil aj Zmluvu o postúpení pohľadávok uzatvorenú dňa 22.10.2008 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, ktorou žalobca preukazoval, že pohľadávka voči žalovaným bola na neho postúpená Slovenskou sporiteľňou, a.s.. K tomu doložil oznámenie zo dňa 28.10.2008 o postúpení pohľadávky adresované Ľ. B., pokus o zmier zo dňa 3.12.2010 adresovaný žalobkyni, F. K. R. R. Ľ. B..

6. Súd prvej inštancie vzhľadom na vznesenú námietku nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu, citujúc § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení do 12.12.2018 a § 39 Občianskeho zákonníka, dôvodil, že nakoľko žalobca nevedel preukázať, že Slovenská sporiteľňa, a.s., predtým ako postúpila svoju pohľadávku voči žalovaným na žalobcu, ich písomne vyzvala na plnenie, a teda nemal preukázanú jednu zo zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky banky. Dospel preto k záveru, že žalobca v konaní nie je aktívne vecne legitimovaný, preto žalobu zamietol. Vzhľadom na uvedené sa námietkou premlčania už nezaoberal.

7. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 CSP a nakoľko boli žalovaní v plnom rozsahu úspešní, súd priznal žalovaným v 1. a v 2. rade proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100% s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

8. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca proti výroku pod č. III. a IV. a navrhol rozsudok v napadnutom rozsahu zmeniť, resp. zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. Žalobca v odvolaní namieta, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Vyslovil, že nesúhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie ohľadne kogentnosti ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko uvedený právny záver je v rozpore s ust. § 89 ods. 1 zákona o bankách a preto žalobca nesúhlasí s aplikáciou § 92 ods. 8 na daný prípad a to aj vzhľadom na bod 19.16 Všeobecných obchodných podmienok. Má za to, že nakoľko § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení zákona o bankách, pričom ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách nevylučuje odchyľnu úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si v posudzovanom prípade dohodli vzájomné práva a povinnosti odchyľne od predmetného zákona a to v bode 19.16 Všeobecných obchodných podmienok. Vzhľadom na uvedené je toho názoru, že takáto dohoda je možná v súlade so zákonom. Poukázal zároveň na viacero rozhodnutí odvolacích súdov Slovenskej republiky v obdobných veciach a zdôraznil, že preukázanie splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách v konaní nebolo potrebné.

10. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie v predmetnej veci považuje za správny a náležité odôvodnený a uviedol, že žalobcom uvádzané rozhodnutia krajských súdov, ktoré svedčili v prospech argumentácie žalobcu, boli prekonané neskoršou

rozhodovacou praxou, vid' rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.4.2018. Navrhol preto rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny, odvolanie žalobcu ako nedôvodné zamietnuť a priznať žalovanému v 1. rade plnú náhradu trov odvolacieho konania

11. Žalovaná v 2. rade k odvolaniu žalobcu uviedla, zotrúva na svojich tvrdeniach v konaní a prikláňa sa k stanovisku žalovaného v 1. rade vyjadrenom vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu a navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a zaviazat' žalobcu na náhradu všetkých trov konania a odvolacieho konania.

12. Žalobca k vyjadreniam žalovaného v 1. a 2. rade uviedol, že žiada jeho odvolaniu vyhovieť.

13. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

14. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 12.12.2019 o 9,00 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 230/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 2.12.2019 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

15. Rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu výroku pod č. I. a II. nebol odvolaním napadnutý, a nadobudol právoplatnosť.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu súdom prvej inštancie.

17. Nesprávnym právnym posúdením veci v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav.

18. Odvolateľ v dôvodoch podaného odvolania namieta aplikáciu § 92 ods. 8 zákona o bankách ako kogentného ustanovenia.

19. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je v podstatných bodoch vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Odvolacie námietky žalobcu nepovažoval odvolací súd za dôvodné, odvolací súd nepresvedčili o svojej opodstatnenosti. Súd prvej inštancie jasným a zrozumiteľným spôsobom vyhodnotil vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie a odvolací súd sa s nimi stotožnil, keďže v nich nezistil pochybenie. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nesprávne skutkové zistenia a ani nesprávne právne posúdenie veci.

20. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

21. Vzhľadom na námietky žalobcu odvolací súd len dopĺňa, že zákonná úprava postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej banky (ďalej len „banka“) je obsiahnutá v zákone č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej tiež len „zákon o bankách“ alebo „zákon č. 483/2001 Z.z. alebo „ZoB“), ako osobitná úprava „(lex specialis)“, pred všeobecnou úpravou (lex generalis) o postupovaní pohľadávok v zmysle § 524 až § 530 Občianskeho zákonníka a to od nadobudnutia účinnosti aktuálneho zákona o bankách od 01.01.2002.

22. Ustanovenie § 92 ods. 8 (pred 01.01.2009 v ust. § 92 ods. 7) zákona o bankách upravuje zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Zákomom o bankách sú - odchylné od všeobecných pravidiel o postúpení pohľadávky v Občianskom zákonníku - sprísnené pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty takto: „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu 87ac). Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom“.

23. Z uvedeného vyplýva, že pre platné postúpenie pohľadávky banky musia byť splnené kumulatívne všetky podmienky upravené v § 92 ods. 8 (pred 1.1.2009 v ust. § 92 ods. 7) zákona o bankách t.j. 1/ pohľadávka banky môže byť postúpená, ak je splatná, a to až 2/ po predchádzajúcej písomnej výzve a 3/ omeškanie klienta so splnením postupovanej pohľadávky je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

24. V zmysle dôvodovej správy k zákonu o bankách mal zákonodarca úpravou § 92 ods. 7 ZoB na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie malo banku motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom.

25. Podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu žalovaného na tretiu osobu podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB (pred 1.1.2009 ust. § 92 ods. 7) musia byť splnené, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky banky na tretiu osobu, v prípade ich nedodržania prichádza sankcia v podobe absolútnej neplatnosti právneho úkonu postúpenia v zmysle ust. § 39 OZ.

26. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR, rozsudok Najvyššieho súdu SR 7Cdo/20/2017 zo dňa 28.3.2018 a rozsudok Najvyššieho súdu SR 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.4.2018.

27. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozsudku s námietkou žalobcu nielen s odkazom na ust. § 92 ods. 7 Zákona o bankách (v tom čase účinným), ale aj s postúpením pohľadávky konkrétne vysporiadal, t.j. z hľadiska vyhodnotenia skutkového stavu veci s odkazom na následne právne posúdenie veci a to aj v zmysle ust. § 39 OZ.

28. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok v rozsahu výrokov pod č. III. a IV. potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP s odkazom na § 387 ods. 2 CSP.

29. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V tomto odvolacom konaní mali žalovaný v 1. a 2. rade plný úspech, preto im odvolací súd proti žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0. (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).